

[Kulturministeren]

da Folketinget sidst havde det på dagsordenen. Det skyldes vel, at vi i mellemtiden har haft lejlighed til her i Tinget at drøfte teaterloven og dens konsekvenser nærmere, og at vi har haft mulighed for at lægge øre til den debat, der er foregået uden for Folketinget, som jo er lige så nyttig.

Jeg mener, at regeringen nu har bestræbt sig på at fremsætte et lovforslag, som skulle have mulighed for at kunne blive vedtaget i denne folketingsssamling.

Jeg deler ganske den opfattelse, som flere har givet udtryk for, at den usikkerhed, der har knyttet sig til teatrets fremtid, må vi befri teatret for. Det gør vi bedst ved at vedtage et lovforslag i denne samling, sådan at teatret i al dets brogede mangfoldighed er i stand til at planlægge for fremtiden.

Nu er der ingen, der har gjort det nemmere i tidens løb at fremsætte et teaterlovsforslag. Jeg tør roligt sige, at det er et af de områder, hvor der er utrolig mange forskellige synspunkter. Udgangspunktet var teaterlovsbetænkningen i 1985, som til gengæld indeholdt den vanskelighed, at hvor kommissoriet gjorde det klart, at der ikke var plads til udvidelser finansieringsmæssigt, så kom udvalget med forslag om en fremtidig teaterlov, som krævede betydelig tilførsel af midler til teaterområdet.

Derfor var det vanskeligt at bruge betænkningen som sådan som udgangspunkt. Til gengæld var der en række udmærkede forslag i betænkningen, som i øvrigt helt kan genfindes i det forslag, vi drøfter i dag.

Det vil også kunne huskes af de fleste, at jeg forud for teaterlovens fremsættelse i sidste folketingsssamling afholdt en teaterkonference og inviterede en meget bred kreds af teaterfolk og andre gode, interesserede mennesker til en drøftelse af teatrets fremtid. Heller ikke ved den lejlighed, må jeg sige, fik man entydige råd om, hvordan en fremtidig teaterlov skulle se ud.

Imidlertid ligger forslaget her nu, og det har som udgangspunkt, at der ikke er flere midler til rådighed her og nu. Jeg har bemærket, at der selvfølgelig er et ønske hos nogle ordførere om at forsøge at tilføre midler. Det ville også altid være fristende for en minister, og selvfølgelig er der steder, man kunne gøre det bedre på teaterområdet, hvis der var flere midler.

Jeg blev citeret for ved en lejlighed at have sagt, at teatret nok er det område, der har brug

for størst økonomisk støtte, for at det kan drive sin virksomhed. Det mener jeg lige bestemt også bekræftes af, at teaterlovsområdet er det område, der forholdsvis har den største bevilling inden for Kulturministeriet, og, hvad der er nok så interessant, at netop teaterområdet i de sidste 7-8 år har haft den stærkeste budgetmæssige udvikling – faktisk nærmest en fordobling af de midler, som er til rådighed til teatret.

Derfor føler jeg selv, at det er forsvarligt at fremsætte et forslag, som bygger på, at der er de samme økonomiske midler til rådighed, og at vi derfor inden for denne ramme må forsøge at prioritere i den udstrækning, hvor vi ønsker nye ting fremmet på teaterområdet, og det er der jo adskillige af os der har ønsket undervejs. Det er også kommet tydeligt frem tidligere.

Men under alle omstændigheder vil jeg sige, at jeg selvfølgelig er indstillet på at forhandle forslaget og dets enkeltheder undervejs, sådan som der har været udtrykt en absolut positiv vilje til fra mange ordføreres side. Vi har et fælles ønske, går jeg ud fra, om at slutte af med at formulere den bedst mulige teaterlov.

Jeg vil godt tage et enkelt emne op, som har været fremført af ordførerne. Det er rigtigt, at egnteaterordningen, som den var i sidste udgave af teaterlovsforslaget, var den del af teaterforslaget, som skabte størst debat. Det var meget bevidst, som det var udformet dengang. Det var nemlig et forsøg på at sprede teatertilbudene geografisk bedre, end tilfældet er i dag, men det var ikke en ordening, der kunne nyde fremme. Jeg medgiver gerne, at den heller ikke var uden komplikationer for de områder, som om muligt skulle afgive. I dag er der en egnteaterordening, som jeg mener kan sikre det, som mange ønskede: muligheden for frit at kunne etablere et egnteater, være sikker på at få statsstøtte i et vist omfang – med den nye mulighed, som er bygget ind her, at vi via en særlig pulje, som Teaterrådet skal administrere, kan tilgode-se egnteatre, hvor vi ønsker kvalitet fremmet, sikre særlige geografiske hensyn eller andre væsentlige ting. Det bliver Teaterrådets opgave på det ene felt at administrere en sådan ordening.

Det turnerende teater er styrket i forslaget, som det også var i det sidste forslag. Her er det i en helt ny udgave, hvor Den Jyske Opera og Det Danske Teater får en selvstændig status og kommer til at administrere deres egne ordnin-